

(/users/zenia-johnsen)

Af **Zenia Johnsen** (/users/zenia-johnsen)

Skribent

23 Jan.12

ANMELDELSE

MARVFKKKT AF KERI HULME (/ANMELDELSER/MARVFKKKT-AF-KERI- HULME)

Facebook (<http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/anmeldelser/marvfolket-af-keri-hulme&title=Marvfolket af Keri Hulme>)

Tweet (<https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/anmeldelser/marvfolket-af-keri-hulme&status=Marvfolket af Keri Hulme+http://litteratursiden.dk/anmeldelser/marvfolket-af-keri-hulme>)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/marvfolket-0%23comment-form) eller opret en konto (/user/register?destination=/boeger/marvfolket-0%23comment-form) for at skrive kommentarer

En sørgelig og tankevækkende fortælling om trængte og urolige sjæle.

I et tårn, et sted på den New Zealandske kyst, sidder den selvvalgt ensomme og let alkoholiserede kunstner Kerewin. Hun omgiver sig med lækre delikatesser og gode bøger i en verden, som hun selv definerer og udfylder. Hjemmet er rundt og rummeligt, men Kerewin vil helst ikke lukke nogen ind. Men en dag trænger den stumme 7-årige Simon, der som helt lille blev fundet halvdød efter et skibbrud, ind hos hende. Han er såret i foden, og Kerewin træder næstekærligt til. Simon bor hos den knap så let alkoholiserede Joe, som rusker og tæsker løs, når han ikke kan få Simon til at makke ret. Det kan han som regel ikke.

Simon får bank og blodansamlinger på hud og sjæl, og Kerewin lukker ham nu ind i sit tårn og sit liv. Men egentlig ikke for at skærme ham. Joe er der også plads til.

De tre får en kerne med tryghed og en form for fællesskab, men lykken udebliver.

Da Marvfolket udkom første gang i 1984 (på dansk 1987), gik den direkte i, nå ja, marven på en stor gruppe af læsere. Det var en litterær sensation, som forlaget også venligt husker os på på forsiden, og romanen vandt også flere priser - blandt andet årets Booker Prize.

Personligt er jeg ikke ramt i marven, men måske lidt i maven. Simons smerte og skæbne rørte mig. Samspillet mellem de flossede sjæle rørte mig. Men personligt fandt jeg skrivestilen irriterende konstrueret, hvilket forstyrrede min læseoplevelse, som blev et flydende rodsammen af beskrivelser, dialoger og personernes tanker.

Sorterer vi teknikken fra, står vi tilbage med en kraftfuld og i høj grad vedkommende og tankevækkende fortælling om sorg, skyld og kultur.

Bøger af Keri Hulme